सर्वं प्राप्तुं शक्यम्

● (सं) बिन्दुमाधवः

कदाचित् काचित् महिला कश्चित् स्वप्नम् अपश्यत् । स्वप्ने तया विपणिं प्रति गतम् । तत्र कश्चन आपणः । तस्मिन् स्वयं भगवान् एव आपणिकत्वेन स्थितः आसीत् । तस्य दर्शनेन सा महिला महान्तं सन्तोषं प्राप्नोत् ।

सा भगवन्तं प्रणस्य अवदत् - ''भगवन् ! अत्र कीदृशानां वस्तूनां विक्रयणं क्रियते ?''

''क्रेतारः यद्यत् इच्छेयुः तत्सर्वं प्राप्तुं शक्यम् अत्र । बीजरूपेण तेषां विक्रयणं भवति अत्र'' इति भगवान् मन्दहासपूर्वकम् अवदत् ।

''यत् इष्टं तत्सर्वं प्राप्तुं शक्यम् किम् ?'' - महिला सन्देहेन एव अपृच्छत् ।

''आम् । तद्विषये कोऽपि सन्देहः एव मास्तु भवत्याः'' - भगवान् अवदत् ।

''मया मनश्शान्तिः इष्यते । सन्तोषः इष्यते, सम्पत्तिः इष्यते, भयात् मुक्तिः अपि इष्यते ।...''

''तत्सर्वं प्राप्तुम् अर्हति एव भवती...''

''एतानि न केवलं मह्यम्, अपि तु मम बान्धवेभ्यः अपि अपेक्षितानि ।''

''साधु ! सर्वेभ्यः अपि अत्र सर्वविधानि वस्तूनि प्राप्यन्ते एव । किन्तु अपेक्षितं वस्तु सिद्धावस्थारूपेण न लभ्यते अत्र, अपि तु बीजरूपेण लभ्यते । तत् उप्त्वा पोषणं कृतं चेत् गच्छता कालेन फलानि प्राप्यन्ते'' - भगवान् विवृतवान् ।

तस्याः महिलायाः स्वप्नः भग्नः । सा शयाना एव अचिन्तयत् - 'स्वप्ने भगवान् येषां बीजानां विषये अवदत् तानि बीजानि जीवने मया अन्यैः च प्राप्तुं शक्यानि एव । श्रद्धया पोषणं कृतं चेत् सर्वैः अपि कालान्तरे बीजानुरूपं फलं प्राप्येत एव । एतत् तथ्यम् अजानत्या मया एतावन्ति वर्षाणि व्यर्थतया यापितानि । इतः परं वा प्रेमशान्त्यादीनां पोषणे मया मतिः करणीया' इति ।

(क्वापि श्रुतस्य कथारूपम् एतत्)